

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۱۴

وېناوال: محمد سيف العديني
ترجمه: محمد عارف رسولي

کله چې مور د ډله‌ییز (مؤسساتي) کار اصول منو؛ بریا رامنځته کوو د لکچر شمېره: (۴۳)

دا د ورکړل شوي علمي، اداري او تربیتي درس (محاضري) متن دی چې د گډ او او ډله ایز کار په هکله راڅرخي او خورا مهم تربیتي شکل لري:

د لکچر موخه:

د ډله‌ییز او مؤسساتي کار د دواړو ارکانو د اهمیت پېژندنه؛ او دا چې د کار بریا د الله تعالی د الهي قوانینو (سننو) په پوهه او د لاسته راوړنو له جوړولو وړاندې د باکفایته شخصیتونو په روزلو پورې تړلي ده. همدارنگه، د دې حقیقت روښانول چې عملي بېلگه او قدوه تر نظري خبرو خورا پیاوړې ده، په څنګ کې یې د همتونو لوړول، د نوبتګرۍ د روحې بېدارول، او د اختلافاتو اداره کول او په یو پیاوړي ځواک بدلول دي.

سریزه

د ټولنو، ډلو او بنسټونو د وروسته پاتې کېدو یو بنسټیز لامل د هغې ډله‌ییزې او مشترکې روحې نشتوالی دی چې مؤسساتي کار پرې ولاړ وي. همدا لامل دی چې زموږ ډېری دعوتي، ټولنیز، ښوونیز، سیاسي او نور ډله‌ییز کارونه له شته نېکو نیتونو او بشري امکاناتو سره سره، له داسې ننگونو سره مخ کېږي چې د کمزورۍ، خنډونو او شخړو لامل ګرځي.

اصلي خبره دا ده چې ډله‌ییز کار (که د هر ډګر وي) یوازې پر اخلاص او جذبې نه پیاوړی کېږي، بلکې یو روښانه میتودولوژي (منهج)، بېداره لیدلوری (رؤیة)، څرګند رسالت، لوړ مهارتونه او یو داسې راشد او پوه مشرتابه غواړي چې د یو منظم مؤسساتي سیستم له مخې کار وکړي.

که څوک د قرآن کریم او نبوي سنتو مطالعه وکړي، نو ورته څرګنده به شي چې اسلام د مؤسساتي او ډله‌ییز کار د جوړښت، تنظیم او پرمختګ لپاره خورا عالي او جامع اصول ایښي دي، ترڅو د اصلاح او ابادۍ مقاصد ترلاسه شي او کارکونکي له شخړو او ناکامیو څخه وساتل شي.

افراد که هر څومره د نظرونو، اجتهادونو او فکري شالیدونو له مخې توپیر ولري، باید پر یوې ګډې مرجع او سرچینې راټول شي چې د هغوی پرېکړې او چارې تنظیم کړي، او باید لویې ګډې موخې (مشترکات) پر جزئې، اختلافي مسایلو او شخصي ګټو باندې لومړیتوب ولري. په دې لکچر کې زه پر لاندې محورونو خبرې کوم:

1. د ډله‌ییز کار دوه بنسټیز ارکان: د مرجعیت یووالی او د لویو مشترکاتو لومړیتوب.
2. د ډله‌ییز کار بریا د ټولني په جوړښت کې د الله د شپږو الهي قوانینو (سننو) په پوهېدو پورې تړلي ده.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

3. د لاسته راوړنو له جوړولو وړاندې د وړتیاوو (کفایتونو) روزنه، او د عملي بېلگې (قدوي) اغېز.

4. د همتونو لوړول، د نوښتگرۍ د روحيي بېدارول، او د اختلافاتو اداره کول او په ځواک بدلول.

لومړی محور: د پله‌ییز کار دوه ارکان: د مرجعیت یووالی او د لویو مشترکاتو لومړیتوب

لومړی رکن: د مرجعیت یووالی (توحيد المرجعية)

دا چې د یوې مؤسسې او تنظیم لپاره یو داسې متفق علیه قانون او تگلاره شتون ولري چې د اختلاف پر مهال ورته رجوع وشي؛ ترڅو هر فرد په خپله ځان ته مرجع جوړ نشي او د شخصي غوښتنو او اجتهادونو له مخې کار ونه کړي. پدې توګه په اسلامي بنسټونو کې تر ټولو لوړ مرجعیت د الله کتاب او د رسول الله صلی الله علیه و السلام سنت دي؛ ځکه الله سبحانه و تعالی فرمایي:

• ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء: ۵۹] (که تاسو په کومه چاره کې شخړه وکړه، نو هغه الله او رسول ته راجع کړئ).

• ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ [آل عمران: ۱۰۳] (او تاسو ټول د الله په رسی کلک ونیسئ او مه وپېشل کبیرئ).

د مرجعیت د یووالي موخې:

1. د ګډوډۍ او د پرېکړو د ټکر مخنیوی.
2. د کورنیو شخړو او جنجالونو کمول.
3. د واضحه موخو په لور د هڅو سمول او سوق کول.
4. د کارکونکو ترمنځ د همغږۍ او باور رامنځته کول.
5. د مؤسسې د دايمي والي تضمین (چې په اشخاصو پورې تړلې پاتې نشي).

دویم رکن: د لویو مشترکاتو (ګډو اصولو) مخکې کول

لوی مشترکات هغه اصول او اهداف دي چې ټول کارکونکي پرې متفق دي، لکه:

1. د مؤسسې د رسالت او هدف پلي کول.
2. د ټولني خدمت کول.
3. د صفونو د یووالي ساتل.
4. د خیر او اصلاح خپرول.
5. د عدالت او د کار د پوره مهارت (اتقان) رامنځته کول.

مګر جزئي، اختلافي او اجتهادي مسایل باید په داسې جګړو بدل نشي چې هڅې ضایع او صفونه تیت او پرک کړي. الله تعالی فرمایي: ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَنَفْسُكُمُ وَاللَّهُ يَكُونُ بِكُم مَعِينًا﴾ [الأنفال: ۴۶] (او په خپل منځ کې شخړې مه کوئ، ګني بې‌همته به شئ او ځواک (رعب) به موله منځه ولاړ شي). او نبي کریم صلی الله علیه و السلام فرمایلي دي: «المؤمن

للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضاً» [متفق عليه] (مؤمن د بل مؤمن لپاره د داسې ودانې غوندې دی چې یوه برخه یې بله برخه کلکوي).

درېیم: د مرجعیت د یووالي او د مشترکاتو د لومړیتوب ترمنځ اړیکه

• د مرجعیت یووالی لامل کېږي د: د لیدلوري یووالي، د پرېکړې یووالي او د اختلاف کموالي ته.

• د مشترکاتو لومړیتوب لامل کېږي د: د هڅو یووالي، د همکارۍ زیاتوالي او له انقسام او وېش څخه د مؤسسي خونديتوب ته.

له همدې امله، ډېری بنسټونه او تنظیمونه د امکاناتو د کمښت له امله نه ناکامېږي، بلکې د مرجعیتونو د ډېروالي او د لویو اهدافو پر وړاندې د جزئي اختلافاتو د مخکې کولو له امله ماتې خوري.

خلاصه: د مرجعیت یووالی د پرېکړو یووالی ساتي، او د مشترکاتو مخکې کول د صفونو یووالی تضمینوي. پکار ده چې د یوې ډلې غړي د دین پر قطعي اصولو، مقاصدو او د احکامو پر درجو پوه وي؛ ترڅو د هغو ثوابتو (ثابتو اصولو) چې اختلاف پکې ناروا دی، او د هغو اجتهادي مسایلو ترمنځ چې تنوع پکې روا ده، توپیر وکړای شي. هرڅومره چې د مشترکاتو دایره پراخه شي، د شخړو دایره تنگېږي.

دویم محور: د ډله‌ییز کار بریا د ټولني په جوړښت کې د الله د شپږو الهي قوانینو (سننو) په پوهېدو پورې تړلي ده ډله‌ییز کار پر خیالي هیلو نه، بلکې د هغو الهي قوانینو (سننو) پر پوهه ولاړ وي چې د انسانانو او ټولنو حرکت اداره کوي. شپږ بنسټیز قوانین چې مشران او افراد یې باید درک کړي، پدې توګه دي:

1. د اسبابو د غوره کولو الهي قانون (سنة الأخذ بالأسباب): د الله تعالی د دغه فرمایښت له مخې: ﴿إِنَّا مَكْنَأ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا فَاتَّبِعْ سَبَبًا﴾ [الکھف: ۸۵-۸۴]. هېڅ بریا او ناکامي پرته له اسبابو او لاملونو منځته نه راځي.

2. د نسل او تداوم قانون (سنة التوالد والامتداد): د الله تعالی د دغه فرمایښت له مخې: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ [ابراهيم: ۲۴-۲۵].

3. د تنوع او بېلابېلوالي قانون (سنة التنوع): قال الله: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾ [الحجرات: ۱۳]. وقال: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ [الأنعام: ۱۶۵]. تنوع که سم لوري ته برابره شي، د ځواک او بشپړتیا سرچینه ده.

4. د تدافع او مقابلي قانون (سنة التدافع): ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ [البقرة: ۲۵۱]. حق او باطل ترمنځ مبارزه د ژوند طبیعت دی؛ نه دایمي بریا شته او نه دایمي ماتې، بلکې دا د ازمېښت پړاوونه دي.

5. د ورځو د څرخېدو قانون (سنة التداول): ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ [آل عمران: ۱۴۰].

6. د بدلون الهي قانون (سنة التغيير): ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ [الرعد: ۱۱]. بدلون په واقعیت کې له څرګندېدو وړاندې له دننه (نفس) څخه پیل کېږي.

د دغو سننو درک کول کارکونکو ته یو متوازن او واقعینانه لیدلوری ورکوي؛ ترڅو په مصیبتونو کې ناهیلې نشي او په بریاوو کې هم ونه غولېږي.

درېیم محور: د لاسته راوړنو له جوړولو وړاندې د وړتیاوو (کفایتونو) روزنه، او د عملي بېلګې (قدوي) اغېز لومړی: د لاسته راوړنو له جوړولو وړاندې د وړتیاوو روزنه

ستر کارونه په شعارونو نه، بلکې د هغو مشرانو لخوا کېږي چې له علمي، مهارتي او اخلاقي پلوه روزل شوي وي. له همدې امله، افراد او مشران په لاندې لسو مهارتونو کې پرله پسې روزنې ته اړتیا لري:

1. د چارو پایلو او عواقبو ته د پام کولو مهارت.

2. د فکر، پلان جوړونې او د چارو د ارزونې مهارت.

3. د ډيالوګ او اړیکو نیولو مهارت.

4. د غزري او مشر په توګه د شورا او مشورې کولو مهارت.

5. د تنقیدي تفکر او سمو پوښتنو د مطرح کولو مهارت.

6. د ځان کره کتنې (نقد ذاتي) او مراجعې مهارت.

7. د وینوالی او اغېز بندلو مهارت.

8. د وخت د مدیریت مهارت.

9. د توازن، منځلاریتوب او د احساساتو د کنترول مهارت.

10. د انسان په جوړښت کې پانګونه، په اصل کې د ټولې پروژې په بریا کې پانګونه ده.

دویم: کت مت عملي بېلګه (قدوه) مشرتابه تغیر راولي

د مؤسساتي کار یو له تر ټولو خطرناک غبرګون دا دی چې مشرتابه په یو داسې اداري واک بدله شي چې له میدانې او خلکو جلا وي. یو بريالی مشر هغه دی چې د کارکونکو په غم او ښادي کې شریک وي، ننګونې ورسره تېروي او مسؤلیت ورسره اخلي. نبي کریم صلی الله علیه و السلام دا نمونه په خپل ژوند کې پلي کړه؛ هغه له خپلو اصحابو سره په هجرت، د غزاګانو په ډګر، د جومات په جوړولو او د خندق په کیندلو کې شریک و. الله فرمایي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ۲۱]. عملي بېلګه تر زرګونو نظري لارښوونو زیات اغېز لري.

څلورم محور: د همتونو لوړول، د نوښتګرۍ د روحيې بېدارول، او د اختلافاتو اداره کول او په ځواک بدلول

لومړی: د همتونو لوړول او د نوښتګرۍ د روحيې بېدارول

د افرادو وړتیاوې ډېرې وخت د مشرانو لخوا د هڅونې او مادي او معنوي ستاینې د نشتوالي له امله مړ اوې کېږي. د یو بريالي مشر دندې دا دي:

1. د هیلې او خوشبینۍ روحیه خپرول.

2. د نویو نوښتونو هڅول.

3. د لاسته راوړنو ستاینه او تکریم.

4. د موخو په ټاکلو کې د افرادو گډون.

5. د کار د رسالت او مقاصدو وریادول.

الله تعالی فرمایي: ﴿فَاسْتَنْفُوا الْخَيْرَاتِ﴾ [البقرة: ۱۴۸] (نو په نېکیو کې پر یو بل د مخکې کېږو هڅه وکړئ). او رسول الله صلی الله علیه و السلام فرمایي: «بشروا ولا تنفروا، ویسروا ولا تعسروا» [متفق علیه] (زېږي ورکړئ او خلک مه تښتوه، او اسانتیاوې رامنځته کوئ او سختي مه کوئ). ستر کارونه ډېری وخت له یوې کوچنۍ مفکورې پیل کېږي او د ستاینې او پالنې په سیوري کې لویېږي.

دویم: د اختلافاتو اداره کول او په ځواک بدلول

اختلاف یو بشري طبیعت دی چې له منځه وړل یې ناممکن دي، مگر اداره کول یې ممکن دي. بریالی ډلې د اختلاف په نشتوالي نه، بلکې پدې کچ کېږي چې څنګه د هغې د شخړې او انقسام مخنیوی کوي. الله تعالی فرمایي: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ [الأففال: ۱] (نو له الله څخه ووېرېږئ او په خپل منځ کې اصلاح او سوله وکړئ). که چېرې اختلاف د شورا، عدالت او ورورولې له مخې کنټرول شي، دا د فکري بډاینې او د کار د بشپړتیا لامل ګرځي، نه د شیندلو او زوال.

خلاصه او پایله

د ډله‌ییز کار بریا ناڅاپي او د موقتي جذباتو ثمره نه ده، بلکې دا د سم تګلارې، د الهي قوانینو د درک، د کادرونو د روزنې، د عملي بېلګې لرونکي مشرتابه او د اختلافاتو د سمې ادارې پایله ده. هرڅومره چې زموږ ټیمونه دغو قرآني او نبوي اصولو ته نږدې شي، د هغوی تاثیر او دوام زیاتېږي.

الله تعالی فرمایي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانًا مَرصُوصًا﴾ [الصف: ۴] (بې شکه الله هغه کسان خوښوي چې د هغه په لاره کې د داسې صف په بڼه جهاد کوي لکه کلکه نښتل شوي ودانۍ). دا "کلکه ودانۍ" (بنیان مرصوص) یوازې یو نظامي تصویر نه دی، بلکې په هر ډله‌ییز کار کې یو لوی تمدني اصل دی.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِدْهَانِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

د ښاغلي محمد عارف رسولي نور مضامین په دی لینک کې لوستی شي